

for, at man hurtigst muligt gaar ind paa en ny Bane og prøver paa at varetage Samfundets fælles Interesser i de samfundsskabte Grundværdier overfor de enkelte, der ved Tilfældigheder eller af anden Grund er i Stand til at indkassere de Værdier, som alle er fælles om at skabe; for vil man ind i en Samfundstilstand, der giver Garanti for, at Arbejdet sættes i Højsædet, og at de, der frembringer virkelige Værdier, ogsaa faar disse, da skal man ikke kaste de fælles Værdier i Grams til de enkelte, som mange Gange ikke har den mindste Indflydelse paa at skabe dem eller Fortjeneste af, at de skabes. Jeg tror derfor, at man her kommer ind paa en Reform, der gaar i den rigtige Retning, der giver størst Mulighed for at faa Udbytte af virkelig udført Arbejde, giver størst Stabilitet for Erhvervene, deres Indehavere og Udøvere, og giver størst Sikkerhed for, at ogsaa Fremtidens Ungdom i Danmark kan komme ind under Erhvervsforhold, der giver Betingelser for at faa Vederlag for det Arbejde, de udfører, hvor de saa end staar. Det er givet, og det har Fortiden vist, at man ikke kan lægge Skatterne om i Danmark saaledes, at man gaar bort fra Grundbyrderne over til andre Byrder, uden at den Lempelse, som enkelte Samfundsklasser og enkelte Besiddere i Danmark faar, maa betaales af andre, og den vil da øge Skatten paa Forbrug, Omsætning, Erhverv og Arbejde; der er ingen Vej udenom.

Jeg vil dernæst gerne pege paa et Forhold, som ogsaa har Betydning. Ved Gennemførelsen af Lovene af 4. Oktober 1919 kom man ind paa en Brugsform, som gjorde det nødvendigt at tage hele dette Skattespørgsmaal op til Løsning, og den højtærede Statsminister sagde, den Gang disse Love blev drøftet, at et Lovforslag som det foreliggende vilde blive fremsat af den højtærede Regering. Tilknytningen ligger i, at vi efter disse Loves hele Form og Karakter nødvendigvis maa for det første gaa bort fra Prøvevurderingen med Hensyn til Grundværdierne, men dernæst ogsaa gaa over til reel Benyttelse af de Grundværdier, der fastsættes af de offentlige Vurderingsmyndigheder. Det vilde efter min Mening være ganske forkert og ganske forkasteligt at have en saadan Ordning af Besiddelsesforhold og Ejendomsforhold i Danmark, at man ved midlertidige eller rettere sagt ved Øjeblikkslove, Nødhjælpslove, skaffer en hel Del Brugere Ejendom under den Form, at den Jordværdi, den Grundværdi, der fastsættes i hvert enkelt

Tilfælde, skal fuldt forrentes af vedkommende til enhver Tid, medens samtidig denne Grundværdiansættelse ingen Betydning har for andre end netop dem, der kommer ind under disse Loves Vilkaar. Jeg tror, at i det Øjeblik Grundværdiansættelsen i Danmark bliver det Afgiftsgrundlag, paa hvilket enhver Borger maa yde sin Indsats til Samfundets fælles Kasse, da kommer vi ind i det rigtige Forhold, og da bliver Grundværdiens Ansættelse ogsaa til Betryggelse for alle dem, der falder ind under de Love, jeg betegner som Undtagelseslove.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets Enkeltheder. Hvad angaar Skattens Størrelse, kan man diskutere om den. Jeg for mit Vedkommende mener, at det ikke har særlig stor Betydning, om man foreslaar 5 promille eller 6 promille af Vurderingssummen. Det er ikke det, der er det afgørende, det er mere et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, og Statsskattens pro mille har ikke nær den Betydning, som Skatteprocentens Højde i det tilknyttede Lovforslag har i denne Forbindelse. Hvad angaar Vurderingen, har man udtalt sin store Betænkelighed nu som før med Hensyn til Muligheden for at gennemføre en Grundvurdering i Danmark, som kan blive et nogenlunde retfærdigt Grundlag for en Beskatning. Jeg tror, at Erfaringen har vist, at det er muligt, at en saadan Grundvurdering kan skaffes til Veje. Jeg drister mig endda til at paastaa, at Muligheden for en rigtig Vurdering af Grundværdierne i Danmark er større end Muligheden for, at de Værdier, der nu er sammenblandede, er rigtig Basis for Beskatningen, og der er hverken i denne Debat eller i nogen anden Debat fremført noget, som kan berettige til at tro det modsatte.

Hvad angaar dette, at man skulde vente, til Vurderingsresultaterne nu foreligger, for at se, hvordan de virkede, for at tage Hensyn til, om Vurderingsresultaterne giver et Udslag i Retning af, at man faar Værdierne forøget ude paa Landet i Forhold til den Grundværdi, man har i Byerne, forekommer det mig intet at have med Princippet at gøre. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Varde (Pinholt), der angaaende Overgangsbestemmelserne, som jeg senere skal komme til, ligesom udtalte sin dulgte Glæde over, at det radikale Venstre nu havde forladt Princippet lige Skat paa lige Jord, at det er lettere at undgaa Principbrud i et Parti, som overhovedet intet